

Hajdú László levele:

HATÁR GYŐZŐ, VILÁGPOLGÁR HALHATATLANOK ORSZÁGA

Kedves Győző Bácsi!

Tudatom Veled, hogy a gyomai önkormányzat a Kulturális Egyesület, Gyomaendrőd és a Városi Könyvtár 2007 januárjában beadott közös javaslatát elfogadta, hogy a becses nevedet viselje az utóbbi intézet. 2008. szeptember 26-án (20 hónap után!) végre-valahára valóság lett. Engem is meghívtak a névadó ünnepségre, mint nyugdíjas könyvtárigazgatót. (Ez csoda!) A ceremónia alatt ambivalens érzelmi állapotba kerültem. Egyrészt nagyon örültem, hogy tervünk, óhajunk, kérésünk sikerült. Zuhatagként tolódtak elém azok a felejthetetlen emlékek, amelyek Hozzád fűztek. Az első levelemre, amit 1991-ben írtam, azonnal és készségesen válaszoltál, amelyben az 56-os forradalom tiszteletére elküldted a Torony című novelládat az akkori Gyomaendrődi Híradó számára. Személyes találkozásaink közül, íme a legemlékezetesebbek, melyek sorban felvillannak:

A kötetlen beszélgetésed, szeretett hitvesed, Prágai Piroska társaságában, a Dreher étteremben, ahol még vacsorapartnerünk volt Mészáros Gábor középiskolai tanár, volt iskolaigazgató is. A születésnap köszöntők és az irodalmi estek a Magyar Írószövetségben, a Magyar Tudományos Akadémián a rendes levelező tagságodért elmondott székfoglalód meghallgatása, irodalmi rendhagyó órák az azóta nem létező Cipőipari Szakközépiskolában (itt kápráztatott el Téged és Piroska Asszonyt az akkor még diákszínjátzó Balázs Andrea előadásában a Hekus Dönci című börtönversed). Magánlátogatásaim Nátatok, a Bajza utcai Benczúr szállóban, ahol nagy meghatottsággal hallgattad azt, hogy a Bethlen SZKI és Kollégium magyar érettségi tételei között a Te verseid elemzése is szerepel. Az utolsó élő randevünk emléke három és fél évvel ezelőtt volt, amikor megkaptam Tőled a részemre dedikált Üveggolyó című verses kötetedet, ebben engem kedves földimnek nevezel, pedig én csak egy csabai gyüttment vagyok, aki ezt az általad jegyzett kitüntető jelzős szószerkezetet azóta elfogadja. Szóban és írásban mindig barátodnak tituláltál, erre ország-világ előtt büszke vagyok, és ahol lehet, ezzel dicsekszem, sőt hengegek. Színjátzó társadalmam sokszor emlegeti a Te erkölcsi és anyagi támogatásodat.

Másrészt viszont nem tetszett, hogy nem volt a meghívott vendégek között például dr. Frankó Károly volt polgármester, a kultúra nagy barátja, aki először fogadott Téged Gyomaendrődön, Diószegi (I)Lona, aki az egyik itt-tartózkodásod alkalmával egy csodálatos portrét festett Rólad, Perjési Anikó, aki akkor még műszaki tanárként a Határ Győző Baráti Kör nevében virággal köszöntött az akadémiai székfoglalódon. Vagy azok a színjátzó (akik már azóta felnőttek), akik találkoztak Veled, és akiket nagyon nagy szeretettel biztattál, hogy csak így tovább. Közülük az előbb megemlített Balázs Andrea, a Karinthy Színház szerződött színművésze, aki itt ezen az ünnepségen elmondhatta volna a börtönargóban írt, remekművedet. Továbbá hiányoltam Bogyay Katalint, a Londoni Magyar Intézet volt igazgatóját, akivel többéves kreatív szellemi kapcsolatban álltál. (Ő mondhatta volna el a méltató és köszöntő beszédet.) Az is jólesett volna, ha a Komédiás Kör adja az irodalmi műsort, ugyanis ők is tagjai a Kulturális Egyesületnek. A névtábla leleplezését dr. Szilágyiné Hornok Eszterrel legszívesebben én tettem volna meg! A felsorolt kifogásaim záloga, hogy a jelenlegi városvezetés partvonalra szorít, az utódomnak az én személyem említése is biztosan tabu. Pedig ha közösen kommunikáltunk volna, együtt tartalmasabban celebrálhattuk volna a névadói ünnepséget. Én még meghívtam volna Komóczy Emőke egyetemi tanárt is, aki a legjobb monográfiát írta Rólad.

Sok eminens hiányzó helyett olyanok is jelen voltak, akik azt sem tudják, hogy kell kinyitni egy szépirodalmi könyvet. De utána, az állófogadáson a hidegtál étkeit nagy élvezettel habzsolták, majd behörpölték a meleg, édes pezsgőt. Kedves

Győző Bácsi! Ne haragudj rám, hogy nyavalygásaimmal zavarlak, de az ember legszívesebben a legbölcsebb és legokosabb barátjának önti ki a szívét, aki biztosan megérti őt.

Különben az élet továbbra sem Kánaán itt, a Dunától keletre, az odvából kibújt gazdasági es pénzügyi világválság még jobban sújtja a szegény Békés megyét és még jobban Gyomaendrődöt. Tehát tudomásul kell venni, hogy a bankárok és politikusok elfelejtettek nekünk időben szólni a közelgő egzisztenciális csődről. Így a kultúra és a szellemi tőke istápolása még hátrébb szorul. Ebben az érzelemtompító, monoton, sivár mindennapi életünkben szerintem jóleső bizsergést csal elő a jóérzésű gyomaendrődi emberek szívéből az, hogy könyvtárukat Határ Győző nevére keresztelték el. Különben üdvözetét küldi

Turóczy Gergely, a Petőfi Irodalmi Múzeum irodalmára, nagy ifjú rajongód, aki a legexkluzívabb szereplő volt ezen a napon a Kossuth Lajos út 50. szám alatt.

Különben november 14-én közös barátunk, Dinnyés József daltulajdonos látogat el szülőföldedre, ahol az OMart könyvesboltban megünnepeljük a 94. születésnapodat verssel és dallal. Közreműködnek még: Balázs Andrea színésznő, a széphanagú Nyíri Dóra és a Tűzmenedék együttes. Elnézést kérek Tőled, Kedves Győző Bácsi, hogy nyavalygásaimmal megzavartam hosszú pihenésedet!

Üdvözlettel híved, tisztelőd és barátod, Hajdú László.

Megjelent: 2008. november, 2. oldal - Új Gyomaendrődi Újság